

790**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

z dnia 18 sierpnia 1999 r.

w sprawie określenia przypadków, w których za podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przyjmuje się wynagrodzenie z 12 miesięcy kalendarzowych.

Na podstawie art. 36 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60, poz. 636) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przyjmuje się, ze względu na charakter pracy lub zasady wynagradzania, wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, pracownikom zatrudnionym, ze zmiennym wynagrodzeniem:

- 1) w charakterze rybaków rybołówstwa morskiego i śródlądowego,
- 2) na statkach żeglugi przybrzeżnej,
- 3) w charakterze personelu pływającego żeglugi śródlądowej oraz personelu latającego i pokładowego linii lotniczych,
- 4) w budownictwie,
- 5) w kółkach rolniczych i spółdzielniach kółek rolniczych oraz w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych,

- 6) w gospodarstwach rolnych,
- 7) w przetwórstwie rolno-spożywczym,
- 8) w charakterze akwizytorów,
- 9) w charakterze pośredników ubezpieczeniowych,
- 10) w charakterze dziennikarzy,
- 11) w charakterze realizatorów programów radiowych i telewizyjnych lub w charakterze pracowników artystycznych oraz organizatorów i realizatorów imprez artystycznych,
- 12) w biurach i pracowniach projektowych oraz w przedsiębiorstwach geodezyjno-kartograficznych,
- 13) w systemie prowizyjnym i czasowo-prowizyjnym,
- 14) w systemie akordowym.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1999 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. *E. Lewicka*

791**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 4 sierpnia 1999 r.

w sprawie wysokości funduszu na nagrody i zapomogi policjantów.

Na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość funduszu na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi policjantów w:

- 1) Komendzie Głównej Policji,
- 2) komendach wojewódzkich Policji,
- 3) Komendzie Stołecznej Policji,
- 4) komendach powiatowych (miejskich) Policji,
- 5) szkołach policyjnych,

zwanego dalej „funduszem”, wynosi — w ramach środków na uposażenia policjantów — 9,1% planowa-

nych na dany rok kalendarzowy środków na uposażenia zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, w tym środki do wysokości 0,1% środków na uposażenia zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym policjantów ujętych w części 31 budżetu państwa pozostające w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, z przeznaczeniem na nagrody uznaniowe i zapomogi dla policjantów, uzasadnione szczególnymi okolicznościami.

2. Wysokość funduszu może być podwyższana przez jego dysponenta w ramach łącznej sumy środków na uposażenia zasadnicze policjantów wraz z dodatkami o charakterze stałym.

§ 2. 1. Wysokość funduszu pozostającego w dyspozycji Komendanta Głównego Policji oraz komendantów wojewódzkich Policji (Komendanta Stołecznej Policji) zwiększa się, z przeznaczeniem na nagrody uznaniowe, odpowiednio o kwotę wynikającą z iloczynu: